

EBBE-körlevél és személyes hitvallás

Garádi Péter írása

Garádi Péter, az Evangélikus Baráti Belmissziói Egyesület (EBBE) elnöke az egyesület vezetőjeként egy körlevelet és egy általa megfogalmazott hitvallást adott ki.

Ezeket teszem most mások számára is elérhetővé honlapomon. – Garai András

Forrás: <https://www.evangelikus.hu/ebbe-korlevel-%C3%A9s-szem%C3%A9lyes-hitvallas-szorongato-idoben>

Megjelent: 2020.11.20-án, kelt: 2020.11.18-án; a bűnbánati- és imanapon!

Kedves EBBE-tagok, szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ha elismerjük, ha nem, ha tudunk róla, ha nem, mindig van úgy, hogy a pohár túlcserélődik. Létezik ingerküszöböt átlépő mennyiség, amikor már fájni kezd. Először meg sem halljuk a hangot, majd észleljük, de nem zavar, később nagyon is, sőt idegesít, és ahogy tovább erősödik, eléri azt a decibelt, ami után már fájni kezd a fülünk. Azt gyanítom, hogy akinek megszületett a gondolat a fejében, hogy meg kell szólalni, valamilyen iratnak meg kell születnie, majd pedig (nem egyedül engem) felkért ennek megírására, az valami ilyesmit érezhetett az idejében. A hozzánk érkezett hírek olyanok, mint az egyre erősödő hangok:

– a brémai evangélikus lelkészre váró 3-5 év börtönről, és egyházi fegyelmi eljárásról, mert nyilvánossá tette azt, hogy a Biblia mit tanít Isten teremtési rendjéről, melyben megteremtette a férfi és a női nemet, mit tanít a házasságról, a bűnről, és így tovább,

– a finn hatgyerekes képviselő asszonyra – aki korábban miniszter is volt – váró bírósági eljárásról és egyházának hallgatásáról, mert a keresztyén értékrend szerint beszélt nyilvánosan arról, hogy az azonos neműek kapcsolatát nem lehet házasságnak tekinteni, az ilyen párok ne fogadhassanak örökbe gyermekeket, és így tovább,

– a Magyarországon magyarok által óvodásoknak írt mesekönyvről, amelyben egyes mesék az azonos neműek együttélését mint a családi együttélés egyik lehetőségét mutatják be,

– az Európai Bizottság elnök asszonyának nyilatkozatáról, mely szerint nem tekinthető demokratikus országnak az az ország, amely nem emeli jogrendjében a meleg kapcsolatát a nő és férfi házasságának szintjére.

Nem folytatom a fülben és az agyban, majd pedig a szívben fájdalmat okozó hangerőt gerjesztő események sorolását.

Ennek folyamánként megszületett egy írás, melynek – miután objektív okok miatt a megírásában magamra maradtam –, a „*Személyes hitvallás, szorongató időben*” címet adtam.

A postás nem én voltam, de első körben több lelkész megkapta az iratot. Közülük egy-kettőnek a kritikája eljutott hozzám, de a többség egyetértéséről is értesültem. A bírálatok alig szóltak a tartalomról, főleg a formáról fogalmaztak meg észrevételeket. Leginkább arról, hogy nem szerencsés hitvallásnak nevezni. Lehetne nyilatkozat vagy röpirat, bármi, de – bár nem mondta ki senki, de kiérződött, hogy – a hitvallás egy „levédett” műfaj.

Amerikában az egyházak ezekben a kritikus időkben sorra jelentetnek meg hitvallásokat vagy hitvalló nyilatkozatokat, nyilatkozatokat. Én nem vagyok teológus, de ha az ebben képzetek úgy látják, hogy ez nem jó megnevezés, át lehet írni. Megjegyzem, a többség, akik lelkészként olvasták, elfogadták az eredeti címet. Ezzel kapcsolatban a közelmúltban eddig még soha nem tapasztalt módon szólított meg Isten igéje – egészen pontosan ma egy hónapja, október 18-án, az istentiszteleten, illetve előtte, amikor (helyettesítés miatt) készültem az igehirdetésre 1Móz 2,18-24 alapján –, hogy Isten önkijelentéseivel, a teremtéssel, a megváltással, megszentelő munkájával, a hit ajándékával stb. kapcsolatban az ember nem kapott szót a jó és a rossz megítélésére. Annak eldöntését, hogy mi a jó és mi a rossz, az értelem hatáskörébe tartozó dolgokban megtehetjük, ami ezen túl van, isteni hatáskör.

A korábbi évezredekben sokszor és sokféleképpen tagadták Isten létét, vagy éppen lerángatták a pogány istenségek szintjére. Ma is folyik ez. 2000 év óta sokszor és sokféleképpen tagadták, vagy torzították Jézus Krisztus személyét, elhazudták, vagy bagatellizálták a megváltást, a bűnből való szabadítást. Ez ma is folyik. Az azonban a történelem folyamán még soha nem fordult elő, hogy ateisták, más vallások képviselői, vagy bárki a teremtés rendjét tagadta volna, vagy arról kijelentette volna, hogy úgy, ahogy van, nem jó. Mindig voltak azonos neműekhez vonzódók, volt, hogy ez a hálósobákban maradt, volt, hogy nyilvánosan felvállalták, de

olyan nem volt, hogy ezt az együttélési formát a férfi-nő házasság szintjére emelték volna. Olyan soha nem volt, hogy a két nem (férfi, nő) ne lett volna elég. Ma körülbelül tíz biológiai nemről és lassan százat közelítő társadalmi nemről beszélnek (gender) és jogokat követelnek nekik. Olyan soha nem volt, hogy 3-10 éves gyerekek nemét változtatták volna meg. Nem folytatom.

Mindebből az következik, hogy korunkban olyan helyzetet teremtett a sátán, ami korábban soha nem volt. Ezek után kérdés: ma hitvallásos időket élünk-e vagy sem? Azt viszont elfogadom, hogy egyházi hitvallást nem az én tisztem megfogalmazni és megírni, de személyeset azért írhatok.

Kedves Testvérem, aki olvasod ezeket a sorokat!

Ha úgy gondold, hogy az alábbi/mellékelt *Személyes hitvallás szorongató időben* írás tartalmával egyetértesz, mert ez neked is személyes hitvallásod, akkor kérlek, fejezd ki ezt szóbeli, írásbeli megszólalással, aláírással és azzal, hogy gyülekezetekben, rokonságokban, tágabb környezetben másoknak is felhívod a figyelmét arra, hogy hitvallásos időket élünk, amikor Isten minden keresztyénnek az eddig tapasztaltnál nagyobb felelősséget és több szolgálatot adott.

Kelt: Ábrahámhegyen, 2020. november 18-án, reménység vasárnapja utáni szerdán

Testvéri szeretettel:

Garádi Péter sk., az EBBE elnöke

Személyes hitvallás szorongató időben

Bevezető gondolatok

A keresztyén emberek többségének a hitvallásról az Apostoli hitvallás jut az eszébe. Akik jártasabbak a keresztyénység tanításában, azok a Niceai (Nikeai), esetleg az Athanasius-féle hitvallásra is gondolhatnak. Ezek a keresztyénység első évszázadaiban születtek. Mindegyiknek közvetett előzménye a péteri hitvallás: „*És mi elhittük és megismertük, hogy te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia.*” (Jn 6,69 – Károli fordításában)

Az egyetemes keresztyén hitvallások, melyeket minden keresztyén felekezet vall, mindig kihívásokkal terhes időkben születtek. Olyankor, amikor fennállt a veszélye annak, hogy a keresztyénység alapját képező tanítások téves irányt vesznek, majd egészen háttérbe szorulnak.

Korunkban elsősorban észak-amerikai egyházak, keresztyén közösségek tartják fontosnak, hogy hitvédelmi okokból hitvallásokat fogalmazzanak meg. A mi időkben, az ezredforduló előtt és után, jellemzően nem a felekezetek közötti tanításbeli különbségek miatt, hanem a csaknem minden keresztyén felekezetet megosztó homoszexualitással, társadalmi nemmel (gender), házassággal és családdal kapcsolatos kérdések miatt születtek hitvallások.

Támadás a teremtés ellen

Két évezreden keresztül annak lehettünk tanúi, hogy a „világlélek”, más néven „istenellenes erő” Krisztus megváltói munkáját támadta vagy bagatellizálta. Ez azzal kezdődött, hogy a Megváltót a legkülönbözőbb módokon el akarta téríteni a kereszttől, ami pedig az ember büntől, haláltól és kárhozattól való megszabadulásának egyetlen megoldása. Miatán ez nem sikerült, az egyház Krisztusról szóló tanítását akarta számos alkalommal kisiklatni. A korai keresztyénység időszakában akkor születtek az egyetemes hitvallások, amikor Jézus Krisztus személye és ezzel a megváltás útja körül alakultak ki kérdések és téves tanítások. A hangsúly Krisztusról másfelé tolódt el. Ez a veszély napjainkban továbbra is fennáll.

Korunkban annak lehetünk tanúi, amire azonban a korábbi évszázadokban és évezredekben nem volt példa: az istenellenes erő a teremtést, a teremtési rendet támadja.

A világlélek azt mondja, hogy:

1. Isten – ha egyáltalán létezik – nem teremthette az embert, vagy ha mégis, akkor sem kell a Szentírásban leírt rendet komolyan venni;
2. nemcsak férfi és nő létezik, hanem vannak más, ezektől független társadalmi nemek is (genderek – most éppen 72-nél tartunk);
3. a biológiai nemek – a kromoszóma-rendellenességektől eltekintve – egészséges embereknél is megváltoztathatók;
4. nemcsak férfi és nő élhet együtt, hanem azonos neműek is;
5. nemcsak a házasság létezik mint elfogadható együttélési forma, hanem számos más is;
6. a család a házassághoz hasonlóan relativizálható;

7. a magzat nem ember, csak egy „kezdemény”, ezért sorsáról szabadon lehet dönteni, akár egészen a születése pillanatáig.

A világlélek módszerei

Az istenellenes erő minden népnél, minden keresztény felekezetenél, minden társadalmi csoportnál, minden korosztálynál és minden embernél támad:

- a kultúrán keresztül: filmekben, könyvekben, a képzőművészetben;
- a pártok politikai befolyásán keresztül;
- társadalmi, civil szervezeteken keresztül;
- gazdasági, pénzügyi befolyásolással;
- a szervezeti egyházakban szolgáló klerikusok és laikusok meggyőzésével a Biblia téves magyarázatain keresztül;
- az útjában állók félreállításával vagy konkrét büntetésével.

Módszerei lehetnek többek között: érzékenyítés, fenyegetés, jutalmazás, statisztikai számok manipulálása, a megtérés és életújulás eredményeként bekövetkezett életforma-változás tagadása.

Isten így szólt, és szól ma is az emberiséghez: „*Lásd, én ma eléd adtam az életet és a jót, de a halált és a rosszat is. Tanúul hívom ma ellenetek az eget és a földet, mert elétek adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is! Szeresd az Urat, a te Istenedet, hallgass a szavára, és ragaszkodj hozzá, mert így élhetsz...*” (5Móz 30,15;19–20a)

Isten nem azt mondja, hogy az ember döntse el, mi a jó és a rossz, mi tartja életben és mi vezeti a lelki halálba.

Ezt ő tudja, ez az ő hatásköre. Az embernek a kettő közül kellene választania. Vagy legalább belátnia és megvallania, hogy még erre is képtelen, és ezért Isten Jézus Krisztusban adott segítségét kéri és fogadja el.

A ma embere maga akarja eldönteni, mi a jó és mi a rossz. Felülbírálja azt, amit Isten már kijelentett. Így akar az ember Isten helyébe lépni, istenné lenni.

Szomorú helyzetkép

- Ázsia és Afrika számos országában nyílt keresztényüldözés folyik.
- Európában nő a keresztényellenesség.
- Olyan állami törvényeket vezetnek be, melyeket a korszellem diktál.
- Európában a keresztény és egyetemes emberi értékekkel kapcsolatban tömegméretű az elbizonytalanodás.
- Az egyházak behódolása a korszellemnek már nem csak szórványjelenség.
- Ahol eddig tabunak számított, az egyházakban és a gyermekek korosztályában is megkezdődött az érzékenyítés.
- Ma már több európai országban élnek egyének és működnek cégek megfélemlítésben, és egzisztenciájukat féltve hallgatnak.
- Az egyházak belső törvényeinek átírása számos felekezetenél és országban megkezdődött, illetve megtörtént.
- Elkezdődött a Biblia igazságaihoz ragaszkodó, azokról tanúságot tevő papok, lelkészek, laikus személyek egyházi figyelmeztetése és számonkérése, valamint büntetőjogi felelősségre vonása, állami törvények alapján.

Hitvallás

– Vallom, hogy ami az értelem hatáskörébe tartozik, abban az embernek szabad akarata, szabad döntése van.

– Vallom, hogy Isten cselekvéseit illetően, mint a teremtés, megváltás, megszentelés, gondviselés, és a hit dolgaiban az embernek nincs szabad akarata, döntési joga. (Az első két ponthoz lásd Luther tanítását a szabad akaratról.)

– Vallom, hogy a teremtési renddel, a megváltással, a megszenteléssel és a gondviseléssel – azaz a hit dolgaival – kapcsolatban csak Isten mondhatja meg, hogy mi a jó, és mi a rossz, mert ez isteni jogkör (vö. 1Móz/Ter 2,16–17).

– Vallom, hogy a teljes Szentírás Istentől ihletett, melyet „törékeny cserépedényeken”, azaz embereken keresztül ajándékozott az emberiségnek.

– Vallom, hogy Isten a teremtés, a megváltás, a megszentelés és a gondviselés ajándékaiban üdvösségünket készítette elő, és ezenkívül a boldog földi élet lehetőségét is. Ezeket erkölcsi és etikai törvényei által tartja fenn az emberek életében.

– Vallom, hogy a bukott angyal, a sátán, mindenben és mindenkor Isten ellen tör, és a célja, hogy teremtménye, az ember, vele együtt bukjon. A sátán mint „istenellenes erő” a korszellem és „világlélek” álarca mögött rejtőzik.

– Vallom, hogy a bűnesettől kezdve Jézus Krisztus földi megjelenéséig a sátán fő munkája az ember eltérítése volt Istentől. Ez a Jézus Krisztusban adott isteni megoldás, a megváltás után annak tagadásával,

bagatellizálásával egészült ki kétezer éven keresztül. Korunkban pedig e két sátáni működés a teremtés tagadásával vagy tökéletlenségének hangoztatásával vált teljessé.

– Vallom, hogy az ember a teremtés, a megváltás és a gondviselés isteni ajándékait és megoldását csak megtérése, újjászülése és megszentelődése után értékelheti hittel befogadható teljes valóságában.

– Vallom, hogy a megszentelődés Isten Lelkének munkája az emberben, melynek lényege, hogy Isten a maga számára elkülönít (szent = elkülönített). Az ember semmit nem tehet a megtéréséért, újjászüléseért, megszentelődéséért, de ellene annál többet.

– Vallom, hogy a sátán munkája az emberben, hogy azt sugallja: „Te vagy az Isten”. Ennek az eredménye az individualizmus és az egoizmus mérhetetlen elterjedése és növekedése.

– Vallom, hogy korunkban a sátán munkája a legszembetűnőbben a kereszténység ellen irányul, melynek megnyilvánulásai:

- nyílt keresztényüldözés (lásd az OpenDoors jelentéseit);
- burkolt keresztényellenesség (például világszervezetek, mint az ENSZ, valamint egyes nyugati kormányok, illetve civil szervezetek, alapítványok részéről);
- egyes magukat kereszténynek tartó szervezeti egyházak behódolása a világi elvárások előtt (lásd német, skandináv és holland egyházak egy része);
- a hitvallók megbélyegzése, kirekesztése, hátrányos helyzetbe hozása munkahelyeken, iskolákban, a politikában;
- a magukat kereszténynek tartó szervezeti egyházak részéről a hitvalló papok, lelkészek fegyelmi eljárás alá vonása (lásd Svédországban, Svájcban, Kanadában);
- világi hatóságok által büntetőeljárás indítása hitvalló klerikusok és laikusok ellen (lásd Svájcban, Svédországban, Finnországban, Németországban);
- a ma még keresztényellenességben nem érintett országok szervezeti egyházainak hallgatása hamis álláspont eredményeként: „mások belügyeibe nem szólunk bele” (lásd közép- és kelet-európai országok egyes szervezeti egyházait);
- a nemzetközi keresztény szervezetek hallgatása vagy erőtlén megszólalásai (lásd a Vatikánt, a Lutheránus Világszövetséget, a Református Egyházak Világszövetségét, az Anglikán Közösséget).

– Vallom, hogy az élet a fogantatással kezdődik, melyet az istenellenes erő meghazudtol, és ezzel a megszületés ellen támad, elsősorban az egykor kereszténynek mondott világban.

– Vallom, hogy a teremtés rendje szerint két emberi nem létezik: női és férfi. Isten a nőt és a férfit a maga képmására teremtette (1Móz/ Ter 1,27). A keresztényeknek teljes szeretettel, irgalommal és tisztelettel kell fordulni azok felé, akik fizikailag más szexuális adottságokkal születtek, de az ő helyzetüket nem lehet mintaként, választható lehetőségként propagálni. A homoszexuálisok és transzneműek felé hirdetni kell az életváltozás lehetőségét.

– Vallom, hogy a kromoszóma-rendellenességek miatt végzett nemi korrekciós műtétek kivételével bűnös törekvés eredménye a nemet változtató műtétek elvégzése. A fiatalok esetében pedig a szülők, a nevelők, az orvosok és a törvényhozók kifejezetten bünt követnek el, amikor ezt engedélyezik vagy egyenesen támogatják.

– Vallom, hogy a Biblia tanításából leszűrhető az az igazság, hogy Isten a bűnt gyűlöli, de a bűnöst olyannyira szereti, hogy egyszülött fiát, Jézus Krisztust adta érte, aki magára vette az ember bűnét és odaadta az ő szentségét és tisztaságát (lásd Luther csere-fogalmát).

– Vallom, hogy a homoszexualitás terjedése nem változtat az isteni renden. Emögött is a bűn rejtőzik; akár korábbi családi erőszak, élelmiszer- vagy gyógyszeradalékok, a divat, a média vagy tömegpszichózis hatása.

– Vallom, hogy Isten a homoszexuális embert is szereti, és ahogy a többi embernek ad megoldást, úgy az azonos neműhöz vonzódónak is, mégpedig személyre szólót, amely az ő teremtési rendjével nem ellentétes. Ennek megfelelően létezik végleges szabadulás a homoszexualitásból a heteroszexualitás irányába, vagy Isten erőt ad a cölibátushoz és a naponkénti harchoz.

– Vallom, hogy a házasság Isten rendjének része, amit Jézus Krisztus külön megerősített. Ennek megfelelően házasság csak férfi és nő közötti szövetség lehet. Isten ezt az együttélési formát áldotta meg (vö. 1Móz/ Ter 2,18.24; Mt 19,4–6).

– Vallom, hogy a család Isten ajándéka, a társadalom legkisebb és legerősebb építőköve. Éppen ezért van a sátán támadásainak kitéve, mivel nem az individualizmust és a féktelen fogyasztást erősíti.

- Vallom, hogy a gyermekek nevelésének elsősorban a családban kell történnie, azt a társadalom csak legvégső és kivételes esetben helyettesítheti.
 - Vallom, hogy a keresztény etikával ellentétes iskolai nevelés és oktatás a sátán próbálkozásainak nyújt terepet.
 - Vallom, hogy életünk végének meghatározása Isten kezében van, aki az élet védelmében eszközöket adott arra hivatott embereknek; orvosoknak, ápolóknak. Az ember élet és halál kérdésében nem kapott jogokat Istentől.
 - Vallom, hogy a szervezeti egyházak nem fedik a lelki egyházat, ellenben annál lelkibbek, minél nagyobb átfedésben vannak azzal.
 - Vallom, hogy a szervezeti egyházaknak küldetésük van a világban, ez pedig nem lehet a legkisebb mértékben sem összhangban a világlélekkel.
 - Vallom, hogy az egyházaknak nemcsak a keresztényüldözést látva kell megszólalniuk, hanem a burkolt keresztényellenesség jelenségeit észlelve is. Ha ezt nem teszik, akkor cinkosok; „vétkesek közt cinkos, aki néma”.
 - Vallom, hogy az a szervezeti egyház előbb vagy utóbb megszűnik egyháznak lenni, amely a világlélekkel és előretolt helyőrségeivel – kormányok, világszervezetek, civil szervezetek – a Szentírás és a hitvallások rovására kompromisszumokat köt.
 - Vallom, hogy a kevesebb több; azaz a Bibliától, az egyetemes hitvallásuktól és az adott felekezet hitvallásától eltérően tanítóktól, igemagyarázóktól jobb megválni, mint a pap- és a lelkészhiányra hivatkozva megtartani őket hivatalukban.
 - Vallom, hogy a szervezeti egyházak jogalkotó szerveinek nem szabad a Bibliával és a hitvallásokkal ellentétes döntéseket hozniuk.
 - Vallom, hogy a szervezeti egyháznak le kell lepleznie a sorai között a világlélekkel kompromisszumra kész, alig észrevehetően hatni igyekvő érzékenyítést.
 - Vallom, hogy a szervezeti egyház sajtója nem tarthatja az egyenlő távolságtartás világi elvárását, mert biblikus szempontból egyoldalúnak kell lennie.
 - Vallom: *„Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.”* (2Pt 3,9)
-